

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **A.**, bývajúceho vo V., V., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8 o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. októbra 2009, č. k. 3Sd/92/2009 - 16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 28. októbra 2009, č. k. 3Sd/92/2009 -16, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 28. októbra 2009, č. k. 3Sd/92/2009-16, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 7. augusta 2009 číslo X., ktorým bola zamietnutá žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku za čas ďalšieho zamestnania po vzniku nároku na dôchodok s poukazom na § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v spojení s § 23 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“). Na základe vykonaného dokazovania ustálil, že navrhovateľovi nemožno zvýšiť starobný dôchodok za čas ďalšieho zamestnania od 7. októbra 1986 do 31. marca 1992, lebo v uvedenom období poberal starobný dôchodok.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal, aby sa odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a rozhodnutie odporkyne zrušil.

Odporkyňa považovala odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa vyhovieť nemožno.

Podľa § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení v konaniach o priznaní dávky za obdobie pred 1. januárom 2004, aj keď o uvedenej dávke už bolo právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 261 ods. 1,2 zákona o sociálnom poistení suma starobného dôchodku poistenca, ktorý splnil podmienky nároku na tento dôchodok pred 1. januárom 2004, je po vzniku nároku na starobný dôchodok nepretržite zamestnaný k 31. decembru 2003 a nepoberal starobný dôchodok, invalidný dôchodok alebo ich časť, sa určí podľa tohto zákona.

Poistencovi, ktorý splnil podmienky nároku na starobný dôchodok pred 1. januárom 2004 a k 31. decembru 2003 nebol nepretržite zamestnaný, zvyšuje sa starobný dôchodok za obdobie dôchodkového poistenia získané po 31. decembri 2003 do 31. júla 2006 bez poberania starobného dôchodku alebo jeho časti alebo invalidného dôchodku podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 23 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení občanovi, ktorý je zamestnaný po vzniku nároku na starobný dôchodok a nepoberá tento dôchodok alebo jeho časť, invalidný dôchodok alebo dôchodok za výsluhu rokov, sa zvyšuje starobný dôchodok za každých 360 kalendárnych dní zamestnania o 6 % priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeriava, prípadne sa vymeral dôchodok; ak občan nebol zamestnaný 360 kalendárnych dní, zvyšuje sa starobný dôchodok za každých ďalších kalendárnych 90 dní zamestnania o 1,5 % priemerného mesačného zárobku, z ktorého sa vymeriava, prípadne sa vymeral dôchodok.

Zo spisov vyplýva, že starobný dôchodok bol navrhovateľovi priznaný rozhodnutím odporkyne z 26. augusta 1986 číslo X. s účinnosťou od 1. júla 1986 podľa § 16 zákona č. 121/1975 Zb. o sociálnom zabezpečení. Navrhovateľ podal žiadosť o zvýšenie priznaného

starobného dôchodku 6. augusta 2008, ktorú doložil potvrdením zamestnávateľa Slovenský plynárenský podnik a.s. Bratislava z 27. mája 2008 o trvaní zamestnania za čas od 1. októbra 1986 do 31. marca 1992.

Navrhovateľ teda splnil podmienky nároku na starobný dôchodok pred 1. januárom 2004 a zamestnanie skončil 31. marca 1992. Jeho starobný dôchodok preto nemožno zvýšiť podľa § 23 zákona sociálnom zabezpečení s poukazom na § 259 ods. 1 zákona sociálnom poistení, ale ani podľa § 261 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení za obdobie ďalšieho zamestnania. Takýto postup nie je možný ani podľa zákona o sociálnom zabezpečení, ani podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003, lebo navrhovateľ nebol nepretržite zamestnaný k 31. decembru 2003 a poberal starobný dôchodok.

V odvolacom konaní neboli zistené žiadne pochybenia, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, nemožno preto vytýkať súdu prvého stupňa, keď napadnuté rozhodnutie odporkyne potvrdil ako vecne správne. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 OSP) a v ďalších podrobnostiach poukazuje na jeho správne odôvodnenie.

V odvolacom konaní navrhovateľ nemal úspech a odporkyni trovy odvolacieho konania nevznikli, pre odvolací súd účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. januára 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Mária Kráľová